

Aanwezig Martine De Raedemaeker, voorzitter

Farid Bennasser, Anne Delvoye, Toon Diependaele, Caroline Gennez, Frank Nobels, Tom Kestens, Rita Van den Bossche, Tine Van den Brande, Patricia Verbeeck, commissieleden
Hamid Riffi, gemeenteraadslid

Externen: Frans De wachter, Greet Pluymers, Cani Nas, Mireille Schepers

Ambtenaren: Heidi De Nijn

Verontschuldigd Björn Siffer, schepen
Kristof Calvo, Bart De Nijn, Caroline Gennez, Klaartje Heiremans,
raadsleden

Datum 8 december 2016 – van 20.00u tot X uur

1. Goedkeuring verslag 15 november 2016.

Het verslag van de vorige vergadering wordt goedgekeurd.

2. Werking Cultuurraad (Toelichting door Greet Pluymers, bestuurslid).

Aan de hand van een powerpointpresentatie geven Frans de wachter, voorzitter van de cultuurraad en Greet Pluymers, Cani Nas, Mireille Schepers, leden van de cultuurraad en dragers van het project, een toelichting bij 'Cult-Uren' (zie bijlage)

3. Vragen en opmerkingen uit de vergadering

- ***Behoeftemeting***

De vergadering bevestigt dat een meting noodzakelijk is. Meten is weten, en dat geldt voor alle gemeenschappen binnen Mechelen. Pas met een behoefteonderzoek kan je echt weten wat er nodig is.

Bovendien is een nulmeting noodzakelijk om evoluties te kunnen tekenen.

Daarom wordt gesuggereerd om de behoeftemeting als eerste actiepoint naar voor te schuiven.

De vertegenwoordigers van de cultuurraad geven aan dat ze die meting niet op de eerste plaats hebben gezet omdat ze beseffen dat die investering vraagt, dat er dus geld en middelen moeten vrij gemaakt worden. Dat is niet evident voor culturele organisaties en diensten. Vele mensen binnen het cultuurveld zijn volop bezig met het hoofd boven water te houden gezien de slinkende middelen. Daardoor ontbreekt hen de tijd en het geld om actief in te zetten op meting en onderzoek.

- **Participatie in adviserings- en beslissingsproces**

Vanuit de vergadering wordt positief gereageerd op het feit dat één van de makers van de 'Cult-Uren' etno-marketing-expert is. Om resultaat te boeken is het noodzakelijk dat mensen van de doelgroepen zelf het project mee dragen en beslissingsbevoegdheid hebben.

Er wordt opgemerkt dat een personeelsbestand, betaald of vrijwillig, altijd inzicht geeft in de diversiteit van de programmering. Bij een eenzijdig personeelsbestand volgt er een eenzijdige programmering.

Naar aanleiding van deze opmerking ontspint zich in de vergadering een discussie over de inspanningen die door het stadsbestuur gedaan worden om bij aanwervingen allochtone Mechelaars aan te trekken.

Volgens sommigen zijn het vooral de complexe procedures en de regelgeving die aan de basis liggen van het feit dat er nog geen juiste verhouding is in het personeelsbestand. Het systeem zou soepeler moeten zijn.

Volgens anderen wordt er te weinig moeite gedaan om allochtone mensen aan te trekken.

Weer anderen geven aan dat wel degelijk alles in het werk wordt gesteld om nieuwe Mechelaars bij de stedelijke organisatie aan het werk te krijgen.

Er is duidelijk geen eenduidige mening hierover.

Enkele voorstellen die naar voor komen:

1. Het begeleiden van nieuwe Mechelaars in hun sollicitaties
2. Minder inzetten op diploma, meer op vaardigheden
3. Creatief omgaan met regels
4. Gewoonweg meer goodwill

Het traject van de Cult-Uren is in het opzicht van participatie een voorbeeld: er waren vertegenwoordigers betrokken uit de verschillende gemeenschappen en er is een gemeenschappelijk advies geformuleerd.

Van bij de start van het project was de belangrijkste doelstelling: hoe help je mensen de drempel over.

- **Participatie van kinderen/jongeren**

Cultuurparticipatie begint bij jongeren.

De moeilijkheid om nieuwe Mechelaars in het Deeltijds Kunstonderwijs te krijgen wordt nogmaals te berde gebracht. Ook al is er enige verbetering, het DKO slaagt er niet echt in deze doelgroep te betrekken.

Volgens sommigen zijn de inspanningen die geleverd worden onvoldoende afgestemd op de doelgroep.

Nochtans is de participatie op jonge leeftijd de enige poort naar een geïntegreerde samenleving.

Een beslissing die zeker geen verbetering brengt in de participatie van jongeren, is het instellen van de maximumfactuur: de participatie van de onderwijsinstellingen vertoont een dalende lijn

Nochtans is het verplichte onderwijs cruciaal om **alle** kinderen de kans te geven om op prille leeftijd al kennis te maken met cultuur.

Vanuit de vergadering komt de oproep aan de verschillende politieke partijen om hun vertegenwoordigers op federaal en Vlaams beleidsniveau aan te manen hiervoor aandacht te vragen.

Het gegeven van de talentencheques komt in de discussie aan bod.

Aanleiding is het voorbeeld van een getalenteerd kind dat aan topsport doet en dat geen gebruik kan maken van de cheques omdat het naar een gespecialiseerde topschool of topclub gaat. Men kan de cheques alleen gebruiken in Mechelse clubs.

De vergadering geeft aan dat kinderen van de doelgroep die men wil bereiken veel meer terug te vinden zijn in 'goedkope' sporten, bijvoorbeeld voetbal. En dat de cheques daar wel degelijk het verschil kunnen maken.

Algemeen is men het erover eens dat de procedure voor het gebruik van de cheques gemakkelijker moet gemaakt worden, zowel voor de gebruiker als voor de organisaties.

- **Balans tussen inclusief en specifiek**

De vraag stelt zich in welke mate er inclusief te werk moet gegaan worden en in welke mate specifiek naar doelgroepen.

Conclusie: beide pistes zijn essentieel.

In het document van de *Cult-Uren* gaat het om cultuur. Maar dat is geen geïsoleerd gegeven. De actiepunten en aanbevelingen die naar voor gebracht worden zijn toe te passen op de globale socio-economische situatie van de Mechelaar.

De hoge drempels om te participeren aan de samenleving zijn er voor iedereen die het moeilijk heeft, voor alle minderbedeelde Mechelaars.

Vanuit de vergadering komt de oproep om niet alleen de Mechelaars met een andere culturele achtergrond te betrekken, maar ook de autochtone mensen die nu de weg naar cultuur niet vinden. Als we het culturaanbod willen uitbreiden, moeten we dat voor alle Mechelaars doen.

De vertegenwoordigers van de cultuurraad geven aan dat het uiteraard hun opdracht is om het vooral vanuit een cultureel oogpunt te bekijken en dat ze zelf de keuze gemaakt hebben om als doelgroep de nieuwe Mechelaars te nemen. Ze bevestigen dat die keuze een deel van het geheel betreft. Maar om resultaatgericht te werken is de doelgerichte afbakening van het werkgebied noodzakelijk. Er kunnen later nog andere trajecten volgen voor andere doelgroepen.

Daarom moet je zoveel mogelijk mensen uit de doelgroep zelf in de adviesraad hebben. Als je mensen betreft die zelf een doelgroep vertegenwoordigen krijg je vanzelf al een heel netwerk mee.

Belangrijk is van initiatieven te vinden die het gemakkelijker maken om samen te komen. Dat vergt niet per se een zware inspanning.

Bijvoorbeeld op Otter Trotter: het is niet zo moeilijk om een sterke Marokkaanse zanger op het podium te zetten en vele Marokkaanse toehoorders te hebben.

Er zijn zeker ook geslaagde projecten die specifiek inzetten op een welomschreven doelgroep. Zo loopt er in H30 bijvoorbeeld een theatertraject met Marokkaanse jongedames tussen 13 en 18 jaar. Het is belangrijk dat de families betrokken worden, dat ouders en grootouders op de hoogte zijn van het project. Je moet eerst hun vertrouwen weten krijgen om dan met de meisjes een gedragen project op poten te zetten. Dat schijnt te lukken.

Het blijft noodzakelijk om verschillende dimensies te bespelen.

1. Enerzijds blijft het **aanbod** cruciaal. Waarom gaan vele Marokkaanse jongeren gemakkelijker naar Antwerpen of Brussel om een optreden of voorstelling bij te wonen? Wellicht is het aanbod in Mechelen voor hen nog te blank.

Het voorbeeld van t'arsenaal komt ter sprake.

De stelling dat er hier vele buitenlandse stukken geprogrammeerd worden maar dat het publiek 'wit' blijft, wordt niet door de hele vergadering gedeeld. Juist in t,arsenaal zie je geregeld zalen met veel allochtone jongeren.

Daarnaast rijst de vraag: houden we voldoende rekening met de tijdsinvulling van nieuwe Mechelaars? Wanneer zijn jongeren met een niet-Mechelse etnische achtergrond vrij? Als zij bijvoorbeeld in het weekend lessen Russisch, Armeens, Arabisch, Koranstudie... volgen, is het moeilijk om ook nog in te zetten op DKO-onderwijs. Het is belangrijk om hun prioriteiten te kennen en die van hun ouders.

2. Anderzijds is de **communicatie** heel belangrijk. Is de doelgroep wel op de hoogte van het aanbod dat er is? Bereiken we de groep met de huidige communicatiekanalen?

Hoe geraken we op de hoogte van wat in de gemeenschappen zelf al gebeurt?
Hier ligt een belangrijke taak weggelegd voor de cultuurraad.
De oproep is om zoveel mogelijk diverse verenigingen aan bod te laten komen en mee te nemen in de communicatiekanalen.

Zo wordt het zomerfestival Ottertrotter gemarket als evenement van diversiteit maar de communicatie is nog te weinig doorgedrongen binnen die diverse gemeenschappen.

Dit betekent geenszins dat er communicatief een wij-zij verhaal moet gebracht worden. De nadruk dient te liggen op het gemeenschappelijke, eerder dan op wat verschilt.

- **Conclusie**

Het traject van de cultuurraad dat zijn neerslag vindt in het adviesdocument 'de Cult-Uren' is een geslaagd project en wordt door de leden van de raadscommissie erg geapprecieerd. De raad feliciteert de vertegenwoordigers van de cultuurraad voor het bewonderenswaardige initiatief.

Het betreft een thema dat iedereen ter harte gaat, getuige de geanimeerde discussie.

Het zou een mooie oefening zijn mocht dit project zich doortrekken naar de cultuurraad in zijn geheel.

Verslaggever: Heidi De Nijn